

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4562/2019
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... – Општина ..., чији је пуномоћник Тијана Милутиновић, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Београд, коју заступа Државно правобранилаштво, ради неоснованог обogaћења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2908/17 од 14.09.2018. године, која је исправљена решењем Гж 2908/17 од 08.05.2019. године, у седници већа од 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 2908/17 од 14.09.2018. године, исправљене решењем Гж 2908/17 од 08.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 26196/13 од 23.12.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за прекид и застој поступка; ставом другим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда; ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име неисплаћених инвалиднина у периоду од 01.05.2010. године до 30.04.2015. године појединачне месечне износе са законском затезном каматом како је наведено у изреци; ставом четвртим изреке одбијен је део тужбеног захтева на име неисплаћених инвалиднина за период од 01.04.2003. године до 30.04.2010. године у појединачним месечним износима са законском затезном каматом како је наведено у изреци; ставом петим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 243.497,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате; ставом шестим изреке одбијен је захтев тужиоца за исплату камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 2908/17 од 14.09.2018. године, која је исправљена решењем Гж 2908/17 од 08.05.2019. године, ставом првим изреке одбијене су жалбе парничних странака и потврђена првостепена пресуда у ставовима првом, другом, трећем и четвртим изреке; ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставовима петом и шестом изреке првостепене пресуде тако

што је обавезана тужена да тужиоцу на име трошкова поступка исплати износ од 243.497,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате; ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, применом чланова 172. и 277. Закона о облигационим односима обавезана је тужена да тужиоцу накнади штету у висини појединачних месечних износа неисплаћене инвалиднине, за период од 01.05.2010. године до 30.04.2015. године са припадајућом каматом. Право на инвалиднину је признато тужиоцу решењем СО Гњилане почев од 01.01.1974. године, коју је тужена редовно исплаћивала тужиоцу до 1999. године, када је без правног основа престала са исплатом.

У таквом случају, другостепени суд је према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донео одлуку у складу са правним ставовима који су изражени кроз одлуке Врховног касационог суда о правној природи потраживања, почетку тока законске затезне камате на појединачне износе тражене накнаде и почетка тока рока застарелости потраживања, због чега нема услова за одлучивање о ревизијама као изузетно дозвољеним, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Поред тога, тужени није уз ревизију доставио правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битној сличној чињенично-правној ситуацији.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради стицања без основа поднета је 22.05.2013. године, а преиначена 02.06.2015. године. Побижана другостепена пресуда донета је 14.09.2018. године.

Вредност предмета спора побијаног дела износи 767.820,50 динара што је на дан преиначења тужбе противвредност износа од 6.361,00 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић